

זה לא אדם אחר כולם אחר

שמות

אני פוגשת ילדים בני 19, 20
להזדנין

והם בוגרים יותר מכל אני

הן מכשפות רוחניות

מטפסות פסוקי עדן חדש רק שלהם אני מאמינה להם

זה לא כמו שהיה בתקופתי – –

והם בוטחים בי שלא אגרם להם להתאהב בי

מאמינים לי שאני חפשי

מאמינים בי יותר מכל עצמי.

מתוך ראייתם את הבריא

הם שולחים עצמם לכלא –

לכלא הצבאי

לכלא אקדמיה

לכלא כלכלי

הם מפקחים הם לא כמו שהייתי אני

כי הם עצמם

כי הם יחידני

ושמם הוא בר

ושמם הוא נעם

ושמם הוא ישראל

ואפלו שבשיר הם נשמעים כמו פס יצור

בחיים עצמם הם כל אחד עצמו

אחד הוא בן

אחד הוא רן תם

אחד הוא ישמעאל

כָּל הַזְמַן לְמַעֲשֵׂה מִשְׁחָזְרִים אֶת הַתִּיכּוֹן
כָּל הַזְמַן לְמַעֲשֵׂה מִשְׁחָזְרִים אֶת הַתִּיכּוֹן
הַחַוִּיָּה הַמְּכַוֶּנֶת שֶׁל הַתְּפִלּוֹת הַנֶּחֱלִיל
לְמַעֲשֵׂה כָּל הַזְמַן מִשְׁחָזְרִים לְמַעֲשֵׂה
מַחֲטָטוֹת מַחֲטָטוֹת בְּפִצֵּעַ
הַתִּיכּוֹן

הוּא מְצוּי בְּלֵב הָאֲמִצֵּעַ שֶׁל מֶרְכֶּז הַלּוּז
שְׁלֹנוּ הֶרְכוּז וּבְעִיּוֹת הַקֶּשֶׁב תִּשָּׁב תִּשָּׁב
עַל הַבְּרוּלִים תִּקְיָא טְקִילָה וּוֹדָקָה עֶרֶק
מָה רַק? לֹא, גַם. גַם וְגַם וְגַם וְגַם מַחֲט
תִּיִּם בְּפִצֵּעַ תִּיִּם הַכְּצַעֲקָתָה אֶתָּה עֶתָּה

עֶתָּה אֶתָּה

כְּשֶׁמִּבִּיטִים בְּנוּ לְאֶרֶץ הַשָּׁנִים
אֶפְשָׁר לְרֹאוֹת אֶת הַתַּעֲצָבוֹת הַפָּנִים
תְּהִלָּה הַפְּרִיחָה הַמְּאֻחֶרֶת
תְּחִלָּה נוֹצֵק לוֹ תֵּם נֶצֶת בְּרֵק נִשְׁפָּכֶת סְקָרָנוֹת וְאַהֲבַת עוֹלָם בְּלִי סִיג אוֹ סְפָקָנוֹת
אַחַר קִמְלָה הַכֹּל וּמִתְקַמֵּט אֶל תוֹךְ כֵּהוּת תְּהוֹם נִצְחִית וְכַעַס אֵינְסוּפִי עַל הַמַּהוּת
וְלֵעֵת הָאֲהָבָה בְּבוֹא זְמַנָּה הַטּוֹב לְצַד נִצָּן שִׁיבָה בְּפִקֻּחַ הַדִּלְתוֹת הַחֲלוֹנוֹת הָאֲשָׁנִים כָּל
סֶדֶק מְרֻקָּד בְּאוֹר זוֹרָה תִּקְוָה הִיא פְּרִי הַהִתְגַּבְּרוּת עַל כָּאֲבִים
דֶּרֶךְ מִשְׁטָחִי הָעוֹר חָרוּשׁ חָרוּף וּמְרֻקָּד קוֹרְצִים הַזֵּעִם הַבְּדִידוֹת וְגַם רֶכֶה הַמִּצְחָק שֶׁל
הַיְלָדוֹת
זֶה לֹא אָדָם אַחֵר כָּלָם אֶחָד וְזֶה הִיפִי
וְזֶה הִיפִי וְכָלֹ